

РЕШЕНИЕ

№ 6396

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10785** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Я. Я. Т., подадена чрез адв. Ж., срещу Решение № 3422 от 21.07.2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 147 състав, постановено по нахд № 3216/2023 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-014767/05.08.2022 г., издадено от Началник "група" към СДВР, отдел "Пътна Полиция", с което на основание чл. 53 от ЗАНН на касатора са наложени: 1. административно наказание парична "глоба" в размер на 2000 лева и административно наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца за административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП вр. чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП и 2). административно наказание парична "глоба" в размер на 200 лева за административно нарушение на чл. 20, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба /КЖ/ са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че съдът е направил неправилен анализ на гласните и писмените доказателствени средства, което е довело до неправилно приложение на материалния закон, изразяващо се в

неосъществяване на фактическия състав на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП вр. чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Сочи се, че неправилно съдът е приел, че именно Т. е извършил ПТП, респ. е отказал да бъде тестван с техническо средство. Според касатора протоколът за ПТП е съставен за две превозни средства, управлявани от свидетелите М. и С., като липсва отразяване на присъствието, респ. участието на Т. в ПТП. В заключение се поддържа, че в хода на съдебното дирене сочените в НП нарушения не са доказани, поради което моли съда за отмяна на решението на СРС и отмяна на потвърденото с него НП, както и присъждане на разноски за касационното производство.

В съдебното прозвдство касаторът, чрез адв. И., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът – началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел "Пътна полиция", не се явява, не се представлява. По делото е постъпил отговор на КЖ от 28.11.2024 г. и допълнителен такъв от 24.01.2025 г. депозиран от юрк. С. М., в който са изложени доводи за неоснователност на жалбата и искане за потвърждаване на решението на СРС с присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, както и възражение за прекомерност на претендирания от касатора адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, Х. касационен състав, след извършената касационна проверка по чл.218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от легитимирана страна и пред надлежния съд, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна, по следните съображения:

С обжалваното решение СРС е потвърдил оспореното НП.

За да постанови този резултат съдът е установил следното от фактическа страна:

На 20.07.2022 г в 23.10 часа касаторът управлявал лек автомобил М. Е220Д с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. По същото време, лек автомобил Пежо с рег. [рег.номер на МПС] управляван от свид. П. М., бил спрял на кръстовището с [улица]и изчаквал червен сигнал на светофарната уредба. Непосредствено след него бил спрял лек автомобил Деу Матиз с рег. [рег.номер на МПС] управляван от свид. М. С.. Управлявайки автомобила си с несъобразена с пътните условия скорост жалбоподателят реализирал ПТП с лек автомобил Деу Матиз с рег. [рег.номер на МПС] като ударил последния в задната му част. От удара лекият автомобил Деу Матиз ударил спрелия пред него л. а. Пежо с рег. [рег.номер на МПС] в десния калник. След удара св. М. сигнализирала органите на МВР по тел. 112. Забелязала, че нито жалбоподателя, нито св. С., се движат и се опитала да помогне на св. С. като го извади от автомобила, но последният не реагира. Св. М. се насочила към автомобила на жалбоподателя, който първоначално също не реагира. Впоследствие, св. С. и жалбоподателя Т. излезли от своите автомобили, като говорили завалено, не могли да ходят, изглеждали видимо в нетрезво състояние, използвали нецензурни думи, държали се грубо като обиждали св. М. и пристигналите на място полицейски служители - свидетелите В. П. и Р. Л.. Последните огледали местопроизшествието и пристъпили към проверка по ЗДвП за наличие на употреба на алкохол. На 21.07.2022 г., при начало на проверката в 00:15 часа Т. отказал доброволно да бъде проверен за наличие на концентрация на алкохол в кръвта си чрез предоставяне на проба с техническо средство "Алкотест" дрегер 7510. Отказът му бил удостоверен от

свидетеля В. П., който издал талон за изследване № 107684. Жалбоподателят се подписал в талона. В него било отразено предписанието, че до 45 минути следва да посети УМБАЛ "Света А." [населено място] за предоставяне на кръвна проба. Жалбоподателят не посетил лечебното заведение, нито предоставил кръвна проба за изследване за проверка на наличието на алкохолна концентрация в кръвта му. Свидетелите П. и Л. съставили протокол за ПТП и скица на местопроизшествието. Срещу жалбоподателя бил съставен АУАН от св. П. в присъствието на свидетеля Р. Л.. Въз основа на съставения АУАН било постановено от административнонаказващия орган процесното НП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на касатора са наложени: 1. административно наказание парична "глоба" в размер на 2000 лева и административно наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца за административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП вр. чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП и 2. административно наказание парична "глоба" в размер на 200 лева за административно нарушение на чл. 20, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП.

Въззивният съд е приел горната фактическа обстановка за безспорна въз основа на представените писмени доказателства и депозираните свидетелски показания, кредитирал е същите като взаимнодопълващи се и безпротиворечиви и корелиращи помежду си с останалия кредитиран от съда доказателствен материал. Изложил е мотиви, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в предвидените от закона срокове, както и при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съдът е обсъдил всички представени по делото доказателства, като е приел нарушенията за извършени, както и че не са налице основания за прилагане на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно. При постановяването му не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и на материалния закон. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и постановено от законен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на страните. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съд е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушенията по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и чл. 20, ал. 2 ЗДвП.

Обратно на твърденията в жалбата в случая безспорно се установява участието на касатора в ПТП. По делото на л. 40 е наличен протокол за ПТП рег. № 9140 от 20.07.2024 г., съставен от Р. Л. /служител в ОПП – СДВР/, който съдържа и схема на ПТП, в което са участвали 3 ППС. Протоколът е подписан от участник № 1 в ПТП, а именно Я. Т. - управлявал МПС с рег. [рег.номер на МПС] и П. М. – водач с МПС с рег. [рег.номер на МПС]. В тази връзка следва да се отбележи, че приложеният по делото протокол за ПТП не е бил оспорен в хода на съдебното производство развил се пред СРС. Същият е съставен от длъжностно лице и съставлява официален документ по чл. 179 ГПК, който се ползва с материална доказателствена сила и съставлява доказателство за изявленията пред съответното длъжностно лице и за извършените от него и пред него действия. Същевременно, подписвайки протокола, Т. е удостоверил неизгодни за себе си факти – участието му в ПТП по описания в протокола начин, поради което и на това основание съдът е обвързан да приеме удостовереното с него.

В случая са ценени в съвкупност с останалите доказателства по делото, показанията

на св. М. и С., които са възприети като обективни, хронологични и ясни, като неоснователни съдят намира възраженията, че свидетелите не са посочили поименно жалбоподателя, не го описват и не посочват номер на управлявания от него автомобил.

В случая, районният съд е осъществил законосъобразно преценка на доказателствения материал по делото, вкл. относно механизма на настъпване на ПТП, след обстоен анализ на всички събрани доказателства в процеса. Обоснован се явява и изводът, че касаторът, на посочената в АУАН и НП дата и място, не се е движил със съобразена с конкретните пътни условия скорост, което е довело до причиняване на ПТП с материални щети. Нарушителят в случая сам се е поставил в невъзможност да избегне произшествието, като не е изпълнил изискванията чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Предвид това настоящият състав споделя извода на районния съд, че установените факти покриват от обективна страна фактическия състав на приложената от наказващия орган норма на чл. 179, ал. 2, предл. първо от ЗДвП.

Неоснователно се поддържа в жалбата, че касаторът не е осъществил и състава на нарушението обективизирано в т. 2 от НП. Разпоредбата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП предвижда, че водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 2 години и глоба 2000 лева

В настоящия случай е съставен АУАН, в който поведението на лицето е квалифицирано като нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. За да бъде законосъобразно ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора и да му бъдат наложени предвидените в чл. 174, ал.3 от ЗДвП наказания "глоба" и "лишаване от право да управлява МПС", следва да бъде установен отказ на водача на МПС да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или неизпълнение на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Разпоредбата съдържа два алтернативни способа и отказ на който и да е било от тях, при липсата на отчетен резултат, изпълва състава на едно нарушение. Независимо обаче чрез кое от предвидените в закона изпълнителни деяния - отказ от изпробване с техническо средство или неизпълнение на предписание за медицинско изследване, се осъществява едно и също нарушение - това по чл. 174, ал.3 от ЗДвП, за което правилно е ангажирана отговорността на водача. В този смисъл са и мотивите на ТР № 13 от 20.12.2021 г. по т.д. № 1 от 2021 г. на ОСС, I и II колегия на Върховния административен съд. В хода на въззивното производство не са представени доказателства от касатора, които да опровергават констатациите в съставения АУАН, а такива не са представени и в настоящото производство, като в тази връзка следва да се посочи, че съгласно чл. 189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В конкретния случай, от събраните по делото доказателства писмени и гласни, безспорно се установява, че касаторът е осъществил състава на посочените в АУАН и в НП нарушения от обективна и субективна страна и са неоснователни твърденията на същия, че извършеното деяние от него, всъщност, е несъставомерно.

Съобразно гореизложеното, касационната инстанция намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3422 от 21.07.2024 г. по нахд № 3216 от 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147 състав.

ОСЪЖДА Я. Я. Т., ЕГН – [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 8, да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: